

[Alice Hedegaard]

tid til at forberede et forhåbentlig godt lovforslag.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg skal takke ordførerne også for den udviste forståelse for, at det er nødvendigt, at der endnu et stykke tid arbejdes med dette. Jeg kan blot sige til hr. Hagen Hagensen, at jeg håber ikke, der bliver nogen unødigt forsinkelse. Lovforslaget skal nu til høring og har jo også relationer til, som der står i fremsættelsestalen, et foreløbigt udkast til en forvaltningslov. Jeg håber, at vi i god tid kan få gennearbejdet disse ting og komme med et velbegrundet forslag til folketinget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Ønskes der udvalgsbehandling? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, går lovforslaget direkte til anden behandling.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om overformyndieriet.

(Lovforslag nr. L 154. Fremsat 1/2 79).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tove Lindbo Larsen (S):

Lovforslaget indebærer en udsættelse af revisionen af loven til 1980-81. Baggrunden er, at man ikke har tilendebragt overvejelser om oprettelse af et familieretsdirektorat. Det hænger sammen med, at man endnu ikke har truffet principbeslutning om statsamternes fremtid og den fremtidige form for behandling af ægteskabsager.

Da overformyndieriet kunne komme naturligt ind i billedet i en fremtidig struktur, finder vi det rimeligt ikke at ændre noget for

nærværende og kan derfor gå ind for revisionsudskyldelsen.

Tange (FP):

Fremskridtspartiet kan også gå ind for, at revisionen udskydes i 2 år, men vi må dog sige, at det klart viser sig, at det er ufornuftigt at indsætte disse revisionsklausuler i lovforslag, idet ethvert medlem jo kan fremsætte forslag om ændring af en lov på et hvilket som helst tidspunkt. Så havde man været fri for at behandle lovforslaget i dag, så kunne man blot have ventet, til man var færdig med sine undersøgelser.

I øvrigt giver ministerens bemærkninger til lovforslaget os grund til lige at gøre opmærksom på, at vi ikke bryder os særlig meget om, at man vil til at lave et familieretsdirektorat. Det er, ligesom man med lys og lygte søger efter et eller andet at bruge overformyndieriet til. Vi mener, vi har direktorater nok, og vi mener, det vil blive et omsvøbsdepartement, man får med dette familieretsdirektorat. Jeg kan af ministerens bemærkninger se, at man tænker på at overføre de separations- og skilsmisssager, der for øjeblikket behandles ved statsamterne, til et sådant familieretsdirektorat. Vi mener, at det langt snildere kunne ordnes ved, at man simpelt hen lod domstolene ordne alle skilsmisssager og separationsager.

Det er jo sådan i dag, at domstolene kun har med de separations- og skilsmisssager at gøre, hvor der er uenighed, og amterne har kun de sager, hvor parterne er fuldstændig enige, altså for så vidt kun ekspeditionssager. Det vil derfor ikke være nogen byrde for domstolene at overtage disse skilsmisssager og separationsager, hvor parterne i forvejen er enige. Man vil også herved opnå, at de mennesker, der har disse problemer, ikke skal rejse så langt for at få deres sager ordnet. Der er jo langt nærmere til domstolene, end der er til amterne, som man skal begive sig ind til for at afgive forklaringer i disse sager.

Vi vil derfor henstille, at man tager med i de yderligere undersøgelser, man foretager i det udvalg, der arbejder med sagerne, hurtigst muligt at få overformyndieriet nedlagt og få de sager, som overformyndieriet har, lagt ud til pengeinstitutterne. Vi mener, det må kunne lade sig gøre at føre den fornødne

[Tange]

kontrol på anden måde med disse midler, der bliver overført til pengeinstitutterne, end ved at man har direktorater og justitsministeriet til at se nøje efter. Eventuelt kunne det da ordnes ved, at man overlod tilsynet til de kommunale socialudvalg og lod de socialinspektører, man har dér, føre kontrol med de midler, der er indsat i pengeinstitutterne.

Jeppe Kristensen (V):

Jeg skal, igen på fru Mette Madsens vegne, sige, at vi kan tilslutte os det foreliggende forslag under henvisning til bemærkningerne.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg er skuffet over, at vi ikke er kommet længere med spørgsmålet om, hvorvidt overformynderiet skal ophøre eller fortsætte.

Hvad jeg kommende siger, er ikke vendt mod den nuværende justitsminister, der for nylig er kommet til, men det, jeg siger, vil være en gennemgang af det, jeg mener er et skoleeksempel på, hvordan en sag ikke skal behandles.

Man vedtog i 1966 i dette høje ting, at overformynderiloven skulle genoptages til drøftelse i folketingsåret 1974-75. Det blev den også, og der blev fremsat et forslag om en udskydelse af revisionen af loven i et par år. Det vedtog tinget, lydigt, som det ofte er over for den slags ønsker, og som vi lige har været det i den forrige sag. Derefter ventede man på en betænkning om statsamterne. Den kom i 1975. Så nedsatte justitsministeren en arbejdsgruppe i 1976, der skulle kigge på tingene, og den kom tilbage med noget, som man formentlig ikke har kunnet bruge. Derefter overvejede man – det havde man for resten gjort forinden – om man skulle oprette et familieretsdirektorat i stedet for statsamterne, men nu skulle man vente på, hvad ægteskabsudvalget sagde. Det kom med en ny betænkning i 1977, og så kom der en redegørelse fra arbejdsgruppen, som justitsministeren havde nedsat i foråret 1977. Derefter fremsatte man et forslag i 1977 om, at overformynderiet skulle ophøre med at bestå, og indtil videre, men som en overgangsordning, skulle opgaverne inddrages under justitsministeriet i en særlig afdeling dér. Så kom man på bedre tanker, medens udvalgsbehandlingen stod på, og jeg hørte også til blandt de

lydige og bøjede mig for, at vi nu i stedet skulle udsætte lovens revision i yderligere 2 år, altså til nu. Men så har justitsministeren eller justitsministeriet fortsat overvejelserne og i januar i fjor nedsat en arbejdsgruppe, der nu skulle kigge på tingene. Men da man så bliver klar over, at der ikke er truffet nogen principbeslutning vedrørende statsamterne, når man til, at den alligevel ikke skal gøre noget ved det, og så beder man om, at den indtil videre stiller sit arbejde i bero. Og så kommer man nu her og siger, at det hele skal udskydes i yderligere 2 år.

Det er ikke den nuværende ministers ansvar og heller ikke den nuværende ministers skyld, at det er gået sådan, men det er et sørgeligt eksempel på, hvor langsommeligt vi arbejder, og hvor ejendommeligt vi egentlig får tingene til at hænge sammen. For hvad er kendsgerningen? Overformynderiets opgaver, der alene går ud på at forvalte umyndiges midler, dvs. mindreåriges og umyndiggjortes midler, kunne man sikkert udmærket klare ved at lægge den ud på lokalt plan. Det har vi nævnt før. Pengeinstitutterne kunne klare opgaven, og tilsynet vil for mig at se så nemt som fod i hose, hvad jeg allerede pegede på for år tilbage, kunne udøves af skifteretterne. Så var man yderligere fri for at skulle spørge statsamterne, som forhåbentlig snart bliver nedlagt, om disse ting.

Der er da heller ikke spor tvivl om, at den nuværende justitsminister må have tænkt på det, jeg siger her, for under behandlingen af finanslovene for år tilbage og vist også i fjor har det konservative folkeparti sammen med venstre stillet forslag om både at begynde at afskaffe statsamterne og at ophæve overformynderiet, så den højtærede minister ved sikkert inderst inde, at dette kunne godt gøres. Men man er kommet til nu og skal klare tingene.

Jeg skal for mit vedkommende sige, at jeg synes, vi skulle optage en realitetsdrøftelse med hensyn til at få overformynderiet ophævet og dets opgaver overført til lokalt plan. Så kunne vi bagefter tage alle de andre spørgsmål op. Med hensyn til en ordning af de familieretlige forhold er jeg enig i de betragtninger, der allerede i dag fra denne talerstol er gjort gældende, at den sikkert bedst og nemmest sker ved, at man får domstolene til at tage sig af det, i stedet for at man opretter nye institutioner. Jeg synes, vi skulle

[Hagen Hagensen]

tage os sammen til nu at prøve at få en for-
enkling af tingene.

Jeg har gjort meget ud af dette lille lovfor-
slag, der kun består af en enkelt linje bogsta-
velig talt, men som er så udførligt begrundet,
fordi man som oftest skal begrunde en dårlig
sag særdeles meget.

Birgith Mogensen (CD):

Centrum-demokraterne accepterer udsæt-
telsen.

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Jeg vil gerne takke de ordførere, der har
givet principiel tilslutning til udskydelsen, og
jeg vil også gerne takke de ordførere, der har
været lidt mere kritiske. Jeg vil specielt takke
hr. Hagen Hagensen for, at kritikken ikke
var rettet direkte mod mig.

Jeg tror, at det, der ligger bag ved dette,
er, at der er forskellige ting, der har skullet
løses, bl. a. det, der også er anført i bemærk-
ningerne til lovforslaget, at vi endnu ikke har
taget nogen principbeslutning om statsamter-
nes fremtid, og at vi ikke har nogen afklaring
med hensyn til ægteskabssager. På dette
grundlag er det, jeg ikke har fundet det rime-
ligt, at man gik videre med tankerne om
eventuelt at nedlægge overformynderiet og
oprette dette familieretsdirektorat.

Som det også er anført i bemærkningerne
her, må det være muligt at finde en samlet,
fornuftig løsning, og her er regeringen åben
for, hvad vi skal komme frem til. Men jeg vil
godt have lov, når man så kontant siger nu,
at det ville være en stor administrationsfor-
enkling, at pege på den udvikling, der dog
har været meget udtalt i de forløbne år, gå-
ende ud på, at overformynderiets opgaver er
blevet omlagt, og at udgifterne ved dets drift
har været stort set konstante trods den pris-
stigning, vi i øvrigt har oplevet.

Jeg vil også gerne sige, at den situation,
som blev trukket frem her, med den – det må
man jo indrømme – meget svingende hold-
ning til, hvad der skulle ske med overfor-
mynderiet, givet har været en belastning for
overformynderiets personale, som jeg mener
har udført selv under disse vanskelige for-
hold et fortrinligt arbejde.

Jeg er altså åben over for en debat, men
jeg tror, at vi må se i øjnene, at principbe-
slutningen om statsamternes fremtid – dette

spørgsmål indgår også i vurderingen af,
hvordan ægteskabssager fremtidig skal be-
handles – ligesom er nøglepunktet i sagen, og
først når vi har en afklaring dér, kan vi finde
en løsning på det spørgsmål, vi behandler
her i dag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg blev desværre forsinket, og derfor
skynder jeg mig at sige, at vi også er indstil-
let på, at ministeriet skal have noget mere tid
til at overveje dette. Jeg vil håbe, at man
kunne afslutte overvejelserne så betids, at
man ikke behøvede 2 år. Det er lidt betænke-
ligt, at vi bare bliver ved med at skyde ud og
skyde ud. Men selvfølgelig skal der tid til at
overveje dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behand-
ling
vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Erlendsson):

Ønskes der udvalgsbehandling? (*Hagen
Hagensen: ja!*). Jeg foreslår da, at lovforsla-
get henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør
indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det
som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

*Forslag til lov om ændring af borgerlig
straffelov. (Forbud mod salg af børnepornogra-
fiske blade og film)* [af Inger Stilling Pedersen
(KrF) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 131. Fremsat 25/1 79).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Dette lovforslag, som medlemmer af kri-
steligt folkeparti har fremsat, går ud på, at
det gøres strafbart at medvirke ved udbredelse
af den såkaldte børnepornografi, altså
utugtige blade eller film, hvori børn optræder
som modeller.